

Casus Wetenschappelijke Integriteit

2023

Vertrouwelijkheid boven transparantie – kennelijk ongegrond

Tilburg University

1 Advies CWI 2022-02 – 19 juli 2022

Zaak: CWI2022-02

inzake de klacht ingediend door

Klager: [naam klager]

tegen

Beklaagde 1: [naam beklaagde 1]

en

Beklaagde 2: [naam beklaagde 2]

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit van Tilburg University (hierna: **de Commissie**) was in deze procedure als volgt samengesteld:

- [naam voorzitter] (voorzitter)
- [naam lid 1] (lid)
- [naam lid 2] (lid)

secretarissen:

- [naam secretaris 1]
- [naam secretaris 2]

1. Inleiding en inhoud van de klacht

- 1.1. Op 29 juni 2022 heeft [naam klager] (hierna: **Klager**) bij de Commissie Wetenschappelijke Integriteit (hierna: **de Commissie**) een klacht ingediend. De klacht is gericht tegen [naam beklaagde 1] (hierna: **Beklaagde 1**) en [naam beklaagde 2], vertrouwenspersoon Wetenschappelijke Integriteit (hierna: **Beklaagde 2**).
- 1.2. De klacht tegen Beklaagde 1 houdt kort samengevat het volgende in. Beklaagde 1 heeft op een door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: **de Afdeling**) georganiseerde bijeenkomst in 2021 een mondelinge bijdrage geleverd ten aanzien van de reflectie op de jurisprudentie over [type zaken] en het optreden van de Afdeling in die zaken. Volgens Klager is Beklaagde 1 als wetenschapper niet open en transparant over wat zijn bijdrage was tijdens deze bijeenkomst. Hij heeft onder meer niet zorggedragen voor een deugdelijke verslaglegging van deze bijeenkomst. Verder heeft Klager aan Beklaagde 1 bij brieven van 19 januari 2022, 1 februari 2022

en 14 februari 2022 vragen gesteld over de zelfreflectie van de Afdeling op de [type zaken]. Klager heeft van Beklaagde 1 geen reactie ontvangen op deze vragen.

- 1.3. De klacht tegen Beklaagde 2 houdt kort samengevat in dat Beklaagde 2, behoudens dat er een gesprek tussen Klager en Beklaagde 1 tot stand is gekomen, in gebreke is gebleven zijn rol als vertrouwenspersoon Wetenschappelijke Integriteit te vervullen. Beklaagde 2 zou volgens Klager de aan hem voorgelegde vragen over wetenschappelijke integriteit niet hebben beantwoord en zou ook niet ervoor hebben zorggedragen dat Beklaagde 1 de door Klager gestelde vragen alsnog zou beantwoorden.

2. De procedure

- 2.1 Op 30 juni 2022 heeft het secretariaat van de Commissie de ontvangst van de klacht bevestigd aan Klager.
- 2.2 Gelet op het zomerreces van de Commissie en het College van Bestuur heeft de Commissie bij brief van 19 juli 2022 Klager alvast op de hoogte gesteld dat zij het College van Bestuur adviseert dat de klacht tegen Beklaagde 1 niet voor inhoudelijke behandeling in aanmerking komt en dat de klacht tegen Beklaagde 2 niet-ontvankelijk is. Hierna zullen de overwegingen van dat advies worden gegeven.

3. Juridisch kader

- 3.1 Voor de behandeling van de klacht geldt de Regeling Wetenschappelijk Integriteit Tilburg University d.d. 1 november 2019 (hierna: **de Klachtenregeling**). In artikel 1 van de Klachtenregeling wordt klacht als volgt omschreven: *“Een schriftelijke melding over een veronderstelde schending van de wetenschappelijke integriteit begaan door een Medewerker.”*
- 3.2 Volgens artikel 1, aanhef onder i wordt onder schending van de wetenschappelijke integriteit het volgende begrepen: *“Handelen of nalaten dat een schending van de wetenschappelijke integriteit oplevert in de zin van paragraaf 5.2 onder A 1, 2 of 3 van de Gedragscode.”*
- 3.3 De Commissie is belast met de behandeling van een klacht inzake schending van de wetenschappelijke integriteit (vgl. artikel 7, eerste lid van de Klachtenregeling).
- 3.4 In artikel 4.1 van de Klachtenregeling is vermeld: *“De Universiteit kent een Vertrouwenspersoon die aanspreekpunt is voor vragen en klachten over wetenschappelijke integriteit.”*
- 3.5 Artikel 5 van de Klachtenregeling beschrijft de taak van de vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit vervolgens als volgt:
 1. *Iedereen heeft het recht de Vertrouwenspersoon te raadplegen bij een veronderstelde schending van de wetenschappelijke integriteit.*
 2. *De Vertrouwenspersoon:*
 - a. *fungeert als laagdrempelig aanspreekpunt voor vragen en klachten over wetenschappelijke integriteit.*
 - b. *probeert als daartoe mogelijkheden lijken te bestaan te bemiddelen of de Klacht anderszins in der minne op te lossen.*
 - c. *informeert Klager over de procedure voor het indienen van een Klacht bij het College van Bestuur.*

- d. *mag niet tegelijkertijd zowel de Klager en de Beklaagde bijstaan.*
- e. *verricht alleen handelingen ten behoeve van de Klager of de Beklaagde met hun instemming.”*

4. Overwegingen en beoordeling van de Commissie

4.1 De Commissie heeft kennisgenomen van de klacht (inclusief bijlagen) en overweegt als volgt.

Klacht tegen Beklaagde 1

- 4.2 De eerste klacht ziet er op dat Beklaagde 1 niet open en transparant is over de inhoud van zijn bijdrage tijdens de reflectiebijeenkomst in 2021 op de jurisprudentie over de [type zaken] en het optreden van de Afdeling in die zaken. Volgens Klager ontbreekt een deugdelijke verslaglegging van de bijeenkomst.
- 4.3 De Commissie stelt, op grond van de brief van 8 juni 2022 van [naam] ([functietitel]), vast dat er sprake was van een door de Afdeling georganiseerde bijeenkomst gericht op de ambtelijke voorbereiding van een door de Afdeling op te stellen reflectie op de jurisprudentie over [type zaken] en het optreden van de Afdeling in die zaken. De bijdrage van Beklaagde 1 bestond uit het (in een gesprek tussen twee vertegenwoordigers van de Afdeling en vier [type]wetenschappers) beantwoorden van mondeling gestelde vragen en actieve deelname aan de mondelinge discussie. De bijeenkomst kwalificeert als een interne bijeenkomst van de Afdeling en kende om die reden een vertrouwelijk karakter. De Commissie constateert dat Klager het voorgaande niet betwist.
- 4.4 Vervolgens overweegt de Commissie dat Beklaagde 1 tijdens de interne bijeenkomst bij de Afdeling optreedt als wetenschappelijk expert. Gelet op artikel 1.1 onder 2 van de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit (2018) (hierna: **de Gedragscode**) omvat ‘onderzoek’ alle activiteiten die aan de onderzoekspraktijk verbonden zijn zoals het optreden als inhoudelijk deskundige. De Gedragscode is derhalve van toepassing, hoewel van wetenschappelijk onderzoek (‘het doen van onderzoek’) in strikte zin geen sprake is maar het eerder gaat het om het delen van wetenschappelijke inzichten.
- 4.5 De Commissie begrijpt dat Klager van mening is dat Beklaagde 1 als wetenschapper open en transparant moet handelen door verantwoording af te leggen wat zijn bijdrage was tijdens de bijeenkomst bij de Afdeling. Door geen verantwoording af te leggen, is het voor Klager niet zichtbaar wat de bijdrage was van Beklaagde 1. De Commissie overweegt dat een wetenschapper ook als taak heeft om een maatschappelijke bijdrage te leveren. Het uitgangspunt is dat zichtbaar moet zijn of moet kunnen worden gemaakt hoe een wetenschapper werkt. Dit impliceert echter niet dat op deze regel geen uitzonderingen mogelijk zijn. In het onderhavige geval is openbaarmaking niet mogelijk, omdat de bijeenkomst een vertrouwelijk karakter had, hetgeen – gegeven het belang van een open interne discussie binnen de rechtspraak – begrijpelijk en te rechtvaardigen is. De Commissie is vervolgens van oordeel dat Klager in zijn klacht op geen enkele wijze een onderbouwing geeft dat Beklaagde 1 tijdens de bijeenkomst bij de Afdeling zijn taak als wetenschapper niet naar behoren heeft vervuld en dat er dan ook geen begin van aanwijzing is dat in casu sprake is van een schending van wetenschappelijke integriteit.
- 4.6 Voor zover Klager beoogt te stellen dat Beklaagde 1 had moeten bewerkstelligen dat van de bijeenkomst bij de Afdeling een verslag zou zijn opgesteld kan dit evenmin leiden tot een schending van wetenschappelijke integriteit reeds omdat Beklaagde 1 het niet in zijn macht heeft of en in hoeverre een dergelijk verslag wordt opgesteld. Dit betreft immers de interne werkwijze van de

Afdeling. Klachten over de interne werkwijze van de Afdeling vallen voorts niet onder de bevoegdheid van de Commissie en zullen moeten worden voorgelegd aan de Afdeling.

- 4.7 Tot slot geeft Klager aan dat Beklaagde 1 zijn vragen niet heeft beantwoord. Beklaagde 1 heeft aangegeven dat ten behoeve van de bijeenkomst bij de Afdeling geen schriftelijke stukken zijn ingebracht en dat hij van opvatting is dat een dergelijk gesprek vertrouwelijk moet kunnen plaatsvinden, zodat iedereen – ook de rechter – vrijuit kan spreken. De Commissie kan dit volgen en vindt dit geen onredelijk standpunt. Hieruit volgt reeds dat Beklaagde 1 niet gehouden kan worden de vragen van Klager omtrent de inhoud van het reflectieverlag en de totstandkoming daarvan te beantwoorden. Dit levert daarom al geen schending van de wetenschappelijke integriteit op.
- 4.8 De Commissie komt dan ook tot de conclusie dat de klacht tegen Beklaagde 1 niet voor inhoudelijke behandeling in aanmerking komt, omdat het handelen van Beklaagde 1 niet kan leiden tot het oordeel dat sprake is van een schending van wetenschappelijke integriteit. Om die reden adviseert de Commissie het College van Bestuur dat de Klacht kennelijk ongegrond is.

Klacht tegen Beklaagde 2

- 4.9 De tweede klacht ziet op de invulling die Beklaagde 2 geeft aan zijn rol van vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit.
- 4.10 De Commissie overweegt dat Beklaagde 2 in zijn hoedanigheid van vertrouwenspersoon wetenschappelijke integriteit een bijzondere, op vertrouwen, vertrouwelijkheid en onpartijdigheid gebaseerde positie inneemt, dat hij fungeert als laagdrempelig aanspreekpunt voor vragen en klachten over wetenschappelijke integriteit en probeert als daartoe mogelijkheden lijken te bestaan te bemiddelen of de klacht anderszins in der minne op te lossen (zie ook artikel 5 van de Klachtenregeling).
- 4.11 De Commissie constateert dat Beklaagde 2 heeft geprobeerd te bemiddelen teneinde een minnelijke oplossing te bereiken. Klager heeft veel mails aan Beklaagde 2 verzonden en Beklaagde 2 heeft hierop steeds gereageerd. De Commissie constateert dat klager in feite probeert om via de vertrouwenspersoon inhoudelijke discussies over beweerde schendingen van wetenschappelijke integriteit te voeren en Beklaagde 1 tot beantwoording van een aantal vragen te bewegen, terwijl de rol van de vertrouwenspersoon evident daar niet op ziet. Het beantwoorden door Beklaagde 2 van de inhoudelijke vragen van Klager gaat naar het oordeel van de Commissie de taak van de vertrouwenspersoon dan ook te buiten. Het is niet mogelijk om het niet beantwoorden van dergelijke vragen als een beweerde schending van wetenschappelijke integriteit aan de Commissie voor te leggen. Om die reden adviseert de Commissie het College van Bestuur om de klacht tegen Beklaagde 2 niet-ontvankelijke te verklaren.

5. Advies

- 5.1 Gelet op het bovenstaande adviseert de Commissie het College van Bestuur van Tilburg University:
- inzake de klacht tegen [beklaagde 1] de klacht kennelijk ongegrond te verklaren; en
 - inzake de klacht tegen [beklaagde 2] de klacht niet-ontvankelijk te verklaren.

Dit advies is gegeven op 19 juli 2022. De overwegingen waarop dit advies stoelt zijn afzonderlijk vastgesteld op 30 augustus 2022.

2 Aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur – 7 september 2022

Het CvB heeft in zijn vergadering van 6 september 2022 besloten om zijn aanvankelijk oordeel in overeenstemming met het advies van de CWI van 19 juli 2022¹ vast te stellen.

Het CvB is van oordeel dat de klacht tegen [Beklaagde 1] kennelijk ongegrond is en dat de klacht tegen [Beklaagde 2] niet ontvankelijk is. De klacht komt dan ook niet voor verdere inhoudelijke behandeling in aanmerking.

Ter motivering van dit aanvankelijk oordeel wordt verwezen naar het advies van de CWI van 19 juli 2022.

¹ De overwegingen waarop dit advies stoelt zijn afzonderlijk door de CWI vastgesteld op 30 augustus 2022.

3 Advies LOWI 2023-02 – 26 januari 2023

Wetenschappelijke integriteit vergt van een wetenschapper om in geval van conflicterende principes steeds een afweging te maken welk principe voorrang moet krijgen. Het LOWI kan goed volgen dat Betrokkene ten aanzien van de specifieke bijeenkomst waaraan hij een bijdrage heeft geleverd, de verantwoordelijkheid voor het bewaken van de vertrouwelijkheid voorrang heeft gegeven boven transparantie.

Het LOWI verklaart het verzoek ongegrond en adviseert het Bestuur de klacht, ook het klachtonderdeel over het wetenschappelijke artikel, definitief ongegrond te verklaren.

Het volledige advies is te lezen op de website van het LOWI.

4 Definitief oordeel College van Bestuur – 2 februari 2023

Het College van Bestuur heeft in zijn vergadering van 31 januari 2023 besloten om zijn oordeel in overeenstemming met het aanvankelijk oordeel van 7 september 2022 en het advies van het LOWI van 26 januari 2023 definitief vast te stellen. Het College van Bestuur is van oordeel dat de klacht tegen [Beklaagde 1] kennelijk ongegrond is en dat de klacht tegen [Beklaagde 2] niet ontvankelijk is.